

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2022. gada 13. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Direktīva 2004/48/EK – Intelektuālā īpašuma tiesību piemērošana – 10. pants – Korektīvi pasākumi – Preču iznīcināšana – Jēdziens “intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums” – Ar Eiropas Savienības preču zīmi marķētas preces

Lietā C-355/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa, Polija) iesniegusi ar 2020. gada 29. decembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 7. jūnijā, tiesvedībā

Perfumesco.pl sp. z o.o. sp.k.

pret

Procter & Gamble International Operations SA,

piedaloties

Rzecznik Praw Obywatelskich,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: tiesnesis Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] (referente),

ģenerālvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *Perfumesco.pl sp. z o.o. sp.k.* vārdā – *T. Snażyk, radca prawny,*

– *Procter & Gamble International Operations SA* vārdā – *D. Piróg* un *A. Rytel, adwokaci,*

* Tiesvedības valoda – poļu.

- *Rzecznik Praw Obywatelskich* vārdā – *M. Taborowski*,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *K. Herrmann*, *S. L. Kalēda*, *P.-J. Loewenthal* un *J. Samnadda*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp.) 10. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Perfumesco.pl sp. z o.o. sp. k.* un *Procter & Gamble International Operations SA* (turpmāk tekstā – “*Procter & Gamble*”) par prasību, ar kuru lūgts uzdot preču iznīcināšanu apgalvota tādu tiesību pārkāpuma dēļ, kuras piešķirtas ar Eiropas Savienības preču zīmi.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

- 3 Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām, kas ietverts Marakešas Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu 1 C. pielikumā un apstiprināts ar Padomes Lēmumu 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajās kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “*TRIPS* līgums”), 46. pantā “Citi tiesiskās aizsardzības līdzekļi” ir noteikts:

“Lai efektīvi atturētu no turpmākas pārkāpšanas, tiesu varas institūcijas ir tiesīgas likt, lai preces, kuras tās ir konstatējušas kā tādas, kas pārkāpj likumu, bez jebkādas kompensācijas tiktu izlietas ārpus tirdzniecības kanāliem tādā veidā, lai izvairītos no jebkāda zaudējuma radīšanas tiesību īpašniekam, vai, ja vien tas nav pretrunā ar pastāvošajām konstitucionālajām prasībām, tiktu iznīcinātas. Tiesu varas institūcijas ir arī tiesīgas likt, lai materiāli un detaļas, kas tika izmantotas, lai radītu šīs nelikumīgi izgatavotās preces, tiktu realizētas ārpus tirdzniecības kanāliem bez jebkādas kompensācijas un tādā veidā, lai pazeminātu turpmāko pārkāpumu risku. Izskatot šādus lūgumus, tiek ņemta vērā nepieciešamība pēc proporcionalitātes starp pārkāpuma nopietnību un noteiktajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kā arī trešo pušu intereses. Kas attiecas uz precēm ar viltotām preču zīmēm, ar vienkāršu preču zīmes noņemšanu, kas ir nelikumīgi pielikta, nepietiek (izņemot izņēmuma gadījumus), lai atļautu preču izplatīšanu tirdzniecības kanālos.”

Savienības tiesības

Direktīva 2004/48

4 Direktīvas 2004/48 3.–5., 7., 9., 10. un 17. apsvērumā ir paredzēts:

“(3) [...] nepastāvot efektīviem intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības līdzekļiem, netiek veicināta jauninājumu ieviešana un jaunrade un mazinās ieguldījumi. Tādēļ ir jānodrošina, ka materiālās tiesības intelektuālā īpašuma jomā, kas pašreiz lielā mērā ir *acquis communautaire* sastāvdaļa, Kopienā piemēro efektīvi. Šai sakarā intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas līdzekļiem ir milzīga nozīme iekšējā tirgus veiksmīgas darbības nodrošināšanā.

(4) Starptautiskā mērogā visām dalībvalstīm un pašai Kopienai tās kompetences jomās ir saistošs [TRIPS līgums].

(5) [TRIPS līgums] jo īpaši ietver noteikumus par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas līdzekļiem, kas ir vienoti starptautiskā līmenī piemērojami standarti un ko piemēro visās dalībvalstīs. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu starptautiskās saistības, tostarp saistības saskaņā ar [TRIPS līgumu].

[..]

(7) [Eiropas] Komisijas rīkotajās konsultācijās par šo jautājumu ir konstatēts, ka dalībvalstīs, neskatoties uz [TRIPS līgumu], joprojām pastāv būtiskas atšķirības attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas līdzekļiem. Piemēram, noteikumi par pagaidu pasākumu piemērošanu, ko jo īpaši izmanto, lai saglabātu pierādījumus, zaudējumu aprēķināšana vai noteikumi par tiesiskās aizsardzības līdzekļu piemērošanu [nolūkā panākt pārkāpuma izbeigšanu] dažādās dalībvalstīs būtiski atšķiras. Dažās dalībvalstīs nav tādu pasākumu, kārtības un aizsardzības līdzekļu kā tiesības uz informāciju un tirgū laisto preču, kuru sakarā izdarīts pārkāpums, izņemšanu no pārdošanas par pārkāpēja līdzekļiem.

[..]

(9) [...] Kopienas mērogā, izmantojot īpašu rīcību, ir jānodrošina efektīva materiālo tiesību intelektuālā īpašuma jomā piemērošana. Tādēļ dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana šajā jomā ir svarīgs priekšnoteikums pareizai iekšējā tirgus darbībai.

(10) Šīs direktīvas mērķis ir tuvināt tiesību sistēmas, lai iekšējā tirgū nodrošinātu augstu, līdzvērtīgu un viendabīgu aizsardzības līmeni.

[..]

(17) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi katrā atsevišķā gadījumā ir jānosaka tā, lai pienācīgi ņemtu vērā attiecīgā gadījuma specifiku, tostarp attiecīgo intelektuālā īpašuma tiesību īpašās pazīmes un, ja vajadzīgs, to, vai pārkāpums ir izdarīts apzināti vai neapzināti.”

5 Šīs direktīvas 2. panta “Piemērošanas joma” 1. punktā ir paredzēts:

“Neskarot līdzekļus, kas Kopienā vai valstu tiesību aktos ir vai var tikt paredzēti, ciktāl šie līdzekļi var būt labvēlīgāki tiesību īpašniekiem, šajā direktīvā paredzētos pasākumus, kārtību un aizsardzības līdzekļus saskaņā ar 3. pantu piemēro visiem intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, kas paredzēti Kopienas un/vai attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos.”

6 Minētās direktīvas 3. panta “Vispārīgas saistības” 2. punktā ir noteikts:

“Šie pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi ir arī efektīvi, proporcionāli un preventīvi, un tos piemēro tā, lai izvairītos no šķēršļu radīšanas likumīgai tirdzniecībai un nodrošinātu, ka tos neizmanto ļaunprātīgi.”

7 Šīs pašas direktīvas 10. pantā “Korektīvi pasākumi” ir noteikts:

“1. Neskarot pārkāpuma dēļ tiesību īpašniekam radīto kaitējumu [Neskarot jautājumu par atlīdzinājumu, kas, iespējams, pienākas par pārkāpuma rezultātā tiesību īpašniekam nodarīto kaitējumu] un neparedzot kompensāciju, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes pēc prasītāja lūguma var dot rīkojumu veikt atbilstošus pasākumus attiecībā uz precēm, kuru sakarā tās ir konstatējušas intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, un vajadzības gadījumā arī attiecībā uz materiāliem un darbarīkiem, ko galvenokārt lieto minēto preču radīšanā vai ražošanā. Šādi pasākumi ietver:

a) izņemšanu [atsaukšanu] no tirdzniecības aprites;

b) galīgu izņemšanu no tirdzniecības aprite[s];

vai

c) iznīcināšanu.

2. Tiesu iestādes nosaka, ka šie pasākumi ir veicami par pārkāpēja līdzekļiem, ja vien nav īpašu iemeslu tā nedarīt.

3. Izvērtējot lūgumu veikt korektīvus pasākumus, ņem vērā to, ka aizsardzības līdzekļiem jābūt proporcionāliem pārkāpuma nopietnībai, kā arī trešo personu intereses.”

Regula (EK) Nr. 207/2009

8 Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2424 (2015. gada 16. decembris) (OV 2015, L 341, 21. lpp.), (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 207/2009”) no 2017. gada 1. oktobra ir atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.). Tomēr, ņemot vērā pamatlietas faktu norises laiku, minētajā lietā joprojām ir piemērojama Regula Nr. 207/2009.

9 Regulas Nr. 207/2009 9. pantā “Tiesības, ko piešķir ES preču zīme” bija noteikts:

“1. ES preču zīmes reģistrēšana piešķir īpašniekam izņēmuma tiesības.

2. Neskarot īpašnieku tiesības, kas iegūtas pirms ES preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datuma vai prioritātes datuma, minētās ES preču zīmes īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešām personām bez viņa piekrišanas izmantot komercdarbībā saistībā ar precēm vai pakalpojumiem jebkādu apzīmējumu, ja:

a) apzīmējums ir identisks ar ES preču zīmi un tiek lietots saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta ES preču zīme;

[..].

3. Atbilstoši 2. punktam jo īpaši var aizliegt:

a) piestiprināt apzīmējumu precēm vai to iepakojumam;

b) piedāvāt preces, laist tās tirgū vai uzglabāt tās šādos nolūkos ar minēto apzīmējumu, vai piedāvāt vai sniegt ar to pakalpojumus;

c) importēt vai eksportēt preces ar minēto apzīmējumu;

[..].

4. Neskarot īpašnieku tiesības, kas iegūtas pirms ES preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datuma vai prioritātes datuma, minētās ES preču zīmes īpašniekam arī ir tiesības neļaut [trešām] personām komercdarbībā Savienībā ievest preces, tās tur neizlaižot brīvā apgrozībā, ja šādas preces, tostarp iepakojums, ievestas no trešām valstīm un bez atļaujas apzīmētas ar preču zīmi, kura ir identiska ES preču zīmei, kas reģistrēta attiecībā uz šādām precēm, vai kuru pēc tās būtiskajiem aspektiem nevar atšķirt no šādas preču zīmes.

ES preču zīmes īpašnieka tiesības, kas tam dotas atbilstoši šā punkta pirmajai daļai, netiek īstenotas, ja procedūrā, kurā jānoskaidro, vai attiecībā uz ES preču zīmi ir noticis pārkāpums, un kura ir ierosināta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 608/2013 [(2013. gada 12. jūnijs) par muitas darbu intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1383/2003 (OV 2013, L 181, 15. lpp.)], preču deklarētājs vai valdītājs sniedz pierādījumus, ka ES preču zīmes īpašniekam nav tiesību aizliegt laist preces tirgū preču galamērķa valstī.”

10 Šīs regulas 102. pantā “Sankcijas” bija noteikts:

“1. Ja Eiropas Savienības preču zīmju tiesa konstatē, ka atbildētājs ir pārkāpis vai draudējis pārkāpt ES preču zīmi, ja vien nepastāv īpaši iemesli pretējai rīcībai, tā izdod rīkojumu, kas aizliedz atbildētājam turpināt darbības, kas pārkāpj vai varētu pārkāpt ES preču zīmi. Tā arī veic pasākumus saskaņā ar savas valsts likumiem, kas nodrošina pakļaušanos šim aizliegumam.

2. ES preču zīmju tiesa saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem var arī piemērot pasākumus vai izdot rīkojumus, ko tā uzskata par piemērotiem, ņemot vērā lietas apstākļus.”

Polijas tiesības

- 11 2000. gada 30. jūnija *ustawa – Prawo własności przemysłowej* (Likums par rūpnieciskā īpašuma tiesībām; 2020. gada *Dz. U.*, 286. pozīcija) redakcijā, kas piemērojama pamatlīetā (turpmāk tekstā – “Likums par rūpnieciskā īpašuma tiesībām”), 286. pantā ir noteikts:

“Tiesa, kas izskata jautājumu par tiesību pārkāpumu, pēc īpašnieka pieteikuma var pieņemt lēmumu par nelikumīgi izgatavotām vai marķētām precēm, kas pieder pārkāpējam, kā arī par to ražošanai vai marķēšanai izmantotajiem līdzekļiem un materiāliem. It īpaši tā var izdot rīkojumu izņemt šīs preces no tirgus, nodot šīs preces tiesību īpašniekam apmērā, kas atbilst tam par labu piespriestajai summai, vai iznīcināt. Savā lēmumā tiesa ņem vērā pārkāpuma smagumu un trešo personu intereses.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 12 *Procter & Gamble* ir parfimērijas izstrādājumu ražotāja. Saskaņā ar licences līgumu, kas noslēgts ar *HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā – “*HUGO BOSS TTM*”), *Procter & Gamble* ir izņēmuma tiesības izmantot Eiropas Savienības vārdisku preču zīmi “HUGO BOSS” (turpmāk tekstā – “preču zīme “HUGO BOSS””), kā arī savā vārdā celt un atbalstīt prasības par šīs preču zīmes tiesību pārkāpumu. Šī preču zīme tika reģistrēta attiecībā uz šādām precēm, kas ietilpst 3. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām:

“Smaržu pulverizatori; parfimērijas izstrādājumi, ķermeņa dezodoranti; ziepes; ķermeņa kopšanas un skaistumkopšanas līdzekļi”.

- 13 Lai klienti varētu izmēģināt ar preču zīmi “HUGO BOSS” apzīmētās preces, *HUGO BOSS TMM* bez maksas nodod tās pilnvaroto pārdevēju un izplatītāju rīcībā preču paraugus jeb “testerus” – vienīgi kosmētikas līdzekļu prezentēšanai un reklamēšanai – tādos pašos flakonos, kādi tiek izmantoti šo preču pārdošanai ar preču zīmi “HUGO BOSS”. To ārējais iepakojums ir viendabīgā gaišā krāsā ar redzamu norādi, ka šie paraugi nav paredzēti pārdošanai, izmantojot, piemēram, kādu no šādiem izteicieniem: “*not for sale*” (nav paredzēts pārdošanai), “*demonstration*” (demonstrēšanai) vai “*tester*” (testers). *HUGO BOSS TMM* minētos paraugus Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) tirgū nelaiž, nedz arī tie tiek laisti ar tās piekrišanu.
- 14 *Perfumesco.pl* kopš 2012. gada janvāra veic uzņēmējdarbību, kas saistīta ar parfimērijas izstrādājumu vairumtirdzniecību, izmantojot tiešsaistes veikalu. Tā regulāri nosūta kosmētikas līdzekļu tiešsaistes pārdevējiem cenrāžus, citstarp piedāvājot pārdošanai parfimērijas izstrādājumu paraugus, kuri ir apzīmēti ar preču zīmi “HUGO BOSS” un uz kuriem ir atrodama norāde “*Tester*”, norādot, ka šie paraugi smaržas ziņā neatšķiras no parastā izstrādājuma. Iesniedzējtiesa precizē, ka *Perfumesco.pl* nenoņem un neaizklāj svītrkodus, kas atrodami uz to preču ārējā iepakojuma, kas apzīmētas ar šo preču zīmi, un ka, paļaujoties uz saviem līgumpartneriem par tās nopirkto preču atbilstošo izcelsmi, tā nepārbauda šo preču izcelsmi un nepārbauda, vai šie svītrkodi ir tikuši noņemti.
- 15 2016. gada 28. jūlijā, izpildot rīkojumu par prasības nodrošināšanu, tiesu izpildītājs Polijā apķīlāja smaržas, tualetes ūdeņus un smaržūdeņus iepakojumos, kas apzīmēti ar preču zīmi “HUGO BOSS”, t.i., pārdošanai neparedzētos testerus, preces ar kodiem, kas saskaņā ar *Procter & Gamble* paziņojumu norāda uz to, ka ražotājs tās ir paredzējis laišanai tirgū ārpus EEZ teritorijas, un preces, no kuru iepakojumiem tika noņemti vai aizklāti svītrkodi.

- 16 Izskatot *Procter & Gamble* prasību, *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšavas apgabaltiesa, Polija) ar 2017. gada 26. jūnija spriedumu uzdeva *Perfumesco.pl* tostarp iznīcināt smaržas, tualetes ūdeņus un smaržūdeņus, uz kuru iepakojuma bija izmantota preču zīme “HUGO BOSS”, it īpaši testerus, kurus *HUGO BOSS* nebija laidis EEZ tirgū un kuri nav tikuši laisti šajā tirgū ar *HUGO BOSS* piekrišanu.
- 17 Ar 2018. gada 20. septembra spriedumu *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšavas apelācijas tiesa, Polija) noraidīja *Perfumesco.pl* apelācijas sūdzību. Minētā tiesa tostarp norādīja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 102. panta 2. punktu Eiropas Savienības preču zīmju tiesa saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem var veikt pasākumus, ko tā uzskata par piemērotiem, ņemot vērā lietas apstākļus, un ka šī tiesību norma ļauj piemērot Likuma par rūpnieciskā īpašuma tiesībām 286. pantu. Tās ieskatā, *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšavas apgabaltiesa) nav pieļāvusi kļūdu pēdējā minētā panta piemērošanā.
- 18 Vispirms tā norādīja, ka saskaņā ar Likuma par rūpnieciskā īpašuma tiesībām 286. panta formulējumu šis pants ir piemērojams tikai tad, ja preces ir ražotas vai marķētas nelikumīgi, un ka izskatāmajā lietā tas tā nav. Proti, *Procter & Gamble* neesot apstrīdējusi faktu, ka apķīlātie parfimērijas izstrādājumi ir oriģinālas preces, bet gan esot apgalvojusi, ka *HUGO BOSS TMM* nebija piekritusi to laišanai tirgū EEZ teritorijā un ka *Perfumesco.pl* nav pierādījusi šādas piekrišanas esamību.
- 19 Turpinājumā minētā tiesa norādīja, ka šis 286. pants ir jāinterpretē atbilstoši Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punktam, kas ar to ir transponēts Polijas tiesību sistēmā, un jāuzskata, ka ikviena prece, ar kuru tiek pārkāptas rūpnieciskā īpašuma tiesības, ir ražota nelikumīgi minētā 286. panta izpratnē.
- 20 Visbeidzot, tā norādīja, ka uz apķīlātajām smaržām bija maskējošas uzlīmes, kas neļāva identificēt ģeogrāfisko apgabalu, kuram šīs smaržas bija paredzētas, un ka noņemto drošības kodu vietā tika ielīmēti maskējoši kodi. Minētā tiesa precizēja – pat ja nav pierādījumu, ka drošības kodus būtu noņēmusi *Perfumesco.pl*, šai sabiedrībai kā profesionālim parfimērijas jomā bija jāzina, ka preces tiek laistas tirgū, neraugoties uz to šaubīgo izcelsmi. Tā arī norādīja, ka testerus laida tirdzniecībā *Perfumesco.pl*, kurai bija pilnībā jāapzinās, ka *HUGO BOSS TMM* nebija devusi savu piekrišanu testeru laišanai tirgū EEZ teritorijā.
- 21 *Perfumesco.pl* iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā – *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa, Polija) –, tostarp atsaucoties uz Likuma par rūpnieciskā īpašuma tiesībām 286. panta pārkāpumu. Šajā sakarā *Perfumesco.pl* ir norādījusi, ka *Procter & Gamble* apgalvo, ka preču zīmes “HUGO BOSS” īpašnieks nav piekritis apķīlāto preču laišanai tirgū EEZ teritorijā, bet neapstrīd, ka tās ir oriģinālas preces.
- 22 *Sąd Najwyższy* norāda, ka tiesas, kas izskatīja pamatlietu pēc būtības, ir vērsušas uzmanību uz Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punkta formulējumu un ir piemērojušas Savienības tiesībām atbilstošu Likuma par rūpnieciskā īpašuma tiesībām 286. panta interpretāciju. Tā konstatē, ka, pēc minēto tiesu domām, šis Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punkts attiecas uz precēm, attiecībā uz kurām ir konstatēts, ka ar tām ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, un ka līdz ar to preču iznīcināšana var tikt uzdota tostarp tad, ja šīs preces nav “ražotas vai marķētas” nelikumīgi – atbilstoši valsts tiesību aktos lietotajam formulējumam.

- 23 Iesniedzējtiesa norāda, ka, no vienas puses, vairāki – tostarp juridiskajā literatūrā izteiktie – argumenti liecina par labu Likuma par rūpnieciskā īpašuma tiesībām 286. panta gramatiskajai interpretācijai, it īpaši fakts, ka ar šo pantu, kas pieņemts 2007. gadā, tika īstenota Direktīva 2004/48. No otras puses, ņemot vērā pienākumu valsts tiesības interpretēt atbilstīgi Savienības tiesībām, minētā 286. panta interpretācijai būtu jābalstās uz šīs direktīvas 10. panta 1. punkta interpretāciju.
- 24 Šajos apstākļos *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Direktīvas [2004/48] 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesību normas interpretāciju, saskaņā ar kuru aizsardzības pasākums, kas izpaužas kā preču iznīcināšana, ir piemērojams tikai precēm, kuras ir nelikumīgi saražotas vai nelikumīgi marķētas, savukārt to nevar piemērot precēm, kuras tika nelikumīgi laistas tirgū [EEZ] teritorijā un attiecībā uz kurām nevar tikt konstatēts, ka tās būtu nelikumīgi saražotas vai nelikumīgi marķētas?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 25 Savos apsvērumos *Rzecznik Praw Obywatelskich* (ombuds, Polija) un Komisija izvirza jautājumu par to, vai iesniedzējtiesa, proti, *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa), kas darbojas trīs civillietu palātas tiesnešu sastāvā, ņemot vērā tās sastāvā esošo tiesnešu iecelšanas procesu, ir atzīstama par “tiesu” LESD 267. panta izpratnē.
- 26 Pirmkārt, ombuds norāda, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams, jo to ir sagatavojusi struktūra, kas nav izveidota ar tiesību aktu un kas nav nedz neatkarīga, nedz objektīva.
- 27 Otrkārt, Komisija, skaidri neapgalvodama, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams, tomēr norāda, ka aktu par katra no trijiem iesniedzējtiesas sastāvā esošajiem tiesnešiem iecelšanu *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) sastāvā ir pieņēmis Polijas Republikas prezidents tādas procedūras noslēgumā, kas tika īstenota tādos pašos apstākļos kā tie, kuros tika iecelts tiesnesis, kurš Tiesā ir iesniedzis lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā, kurā taisīts 2022. gada 29. marta spriedums *Getin Noble Bank* (C-132/20, EU:C:2022:235).
- 28 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai novērtētu, vai attiecīgajai iesniedzējinstīcijai ir “tiesas” raksturiezīmes LESD 267. panta izpratnē, kas ir jautājums, kurš atrisināms tikai atbilstoši Savienības tiesībām, un tādējādi lai izvērtētu, vai lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams, Tiesa ņem vērā virkni apstākļu, kā, piemēram, vai šī institūcija ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās jurisdikcija ir saistoša, vai procedūra tajā notiek atbilstoši sacikstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī vai tā ir neatkarīga (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2020. gada 9. jūlijs, *Land Hessen*, C-272/19, EU:C:2020:535, 43. punkts, un 2022. gada 29. marts, *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, 66. punkts).
- 29 Dalībvalstu tiesu neatkarībai Savienības tiesību sistēmā ir fundamentāla nozīme dažādu iemeslu dēļ. Šī neatkarība it īpaši ir būtiska tiesu sadarbības sistēmas, ko iemieso LESD 267. pantā paredzētais prejudiciālā nolēmuma tiesvedības mehānisms, pareizai darbībai, jo šo mehānismu var iedarbināt vienīgi tāda instance, kurai ir uzticēts piemērot Savienības tiesības un kura tostarp atbilst šim neatkarības kritērijam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 9. jūlijs, *Land Hessen*, C-272/19, EU:C:2020:535, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 30 Saskaņā ar Savienības tiesībām prasītajām neatkarības un objektivitātes garantijām ir nepieciešams, lai pastāvētu tiesību normas, it īpaši attiecībā uz tiesas sastāvu, tās locekļu iecelšanu, pilnvaru ilgumu, kā arī pašatstatīšanas, noraidīšanas un atsaukšanas iemesliem, lai kļiedētu indivīdos jebkādas pamatotas šaubas par minētās tiesas ārēju ietekmējamību un tās neitralitāti attiecībā uz interesēm, ar ko tā saskaras (spriedumi, 2020. gada 9. jūlijs, *Land Hessen*, C-272/19, EU:C:2020:535, 52. punkts, kā arī 2021. gada 16. novembris, *Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim* u.c., no C-748/19 līdz C-754/19, EU:C:2021:931, 67. un 71. punkts).
- 31 Konkrētajā gadījumā nav nekādu šaubu, ka *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) kā tāda ir viena no Polijas vispārējās jurisdikcijas tiesām.
- 32 Ciktāl lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iesniegusi valsts tiesa, ir jāprezūmē, ka tā atbilst šā sprieduma 28. punktā atgādinātajām prasībām – neatkarīgi no tās konkrētā sastāva (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 29. marts, *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, 69. punkts).
- 33 Šī prezumpcija tomēr ir saistoša vienīgi, lai izvērtētu saskaņā ar LESD 267. pantu iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību. No tās tāpat nevar secināt, ka iesniedzējtiesas sastāvā esošo tiesnešu iecelšanas apstākļi noteikti ļauj nodrošināt garantijas, kas attiecas uz piekļuvi neatkarīgai, objektīvai un iepriekš tiesību aktos noteiktai tiesai LES 19. panta 1. punkta otrās daļas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 29. marts, *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, 74. punkts).
- 34 Turklāt minēto prezumpciju var atspēkot, ja valsts vai starptautiskas tiesas pieņemts galīgs tiesas nolēmums liktu uzskatīt, ka tiesnesis vai tiesneši, kas ir iesniedzējtiesas sastāvā, nav uzskatāmi par neatkarīgu, objektīvu un iepriekš tiesību aktos noteiktu tiesu LES 19. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, lasot to kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu. Tas tā būtu arī tad, ja papildus tiesneša vai tiesnešu, kuri formāli iesniedz lūgumu saskaņā ar LESD 267. pantu, personiskajai situācijai arī kādi citi apstākļi ietekmētu iesniedzējtiesas, kurā šie tiesneši ietilpst, darbību un tādējādi apdraudētu minētās tiesas neatkarību un objektivitāti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 29. marts, *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, 72. un 75. punkts).
- 35 Konkrētajā gadījumā nav iesniegts neviens konkrēts un precīzs pierādījums, kas ļautu šā sprieduma iepriekšējā punktā atgādinātajos apstākļos atspēkot prezumpciju, saskaņā ar kuru šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iesniegusi struktūra, kas atbilst šā sprieduma 28. punktā atgādinātajām prasībām.
- 36 Tādējādi lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālo jautājumu

- 37 Ar uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību normas interpretācija, saskaņā ar kuru aizsardzības pasākums, kas izpaužas kā preču iznīcināšana, nevar tikt piemērots precēm, kuras ir ražotas un kurām Eiropas Savienības preču zīme ir tikusi piestiprināta ar tās īpašnieka piekrišanu, bet kuras ir laistas EEZ tirgū bez viņa piekrišanas.
- 38 Tādējādi ir jāinterpretē jēdziens “intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums” šā 10. panta 1. punkta izpratnē.

- 39 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas interpretācijā ir jāņem vērā ne tikai šīs normas teksts, bet arī konteksts, kurā tā iekļaujas, un tiesību akta, kurā tā ietilpst, mērķi. Savienības tiesību normas izstrādes vēsture arī var sniegt nozīmīgu informāciju tās interpretācijas mērķiem (spriedums, 2021. gada 10. jūnijs, *KRONE – Verlag*, C-65/20, EU:C:2021:471, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Saskaņā ar Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punkta formulējumu dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, “ka kompetentās tiesu iestādes pēc prasītāja lūguma var dot rīkojumu veikt atbilstošus pasākumus attiecībā uz precēm, kuru sakarā tās ir konstatējušas intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu”. Viens no šiem pasākumiem ir 10. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais pasākums, proti, preču iznīcināšana.
- 41 Tātad no Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka ar šo tiesību normu tajā paredzēto korektīvo pasākumu piemērošana netiek ierobežota tādējādi, ka tā attiektos tikai uz noteiktiem intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu veidiem. Turklāt saskaņā ar šīs direktīvas 10. panta 3. punktu, lasot to kopsakarā ar tās 17. apsvērumu, kompetentajām tiesu iestādēm, izvērtējot lūgumu veikt korektīvus pasākumus, ir jāņem vērā tas, ka aizsardzības līdzekļiem jābūt samērīgiem ar pārkāpuma smagumu, kā arī trešo personu intereses. Tādējādi šīm iestādēm ir jālemj par katrā konkrētajā gadījumā veicamo pasākumu.
- 42 Šādu Direktīvas 2004/48 10. panta interpretāciju apstiprina gan konteksts, kurā iekļaujas šis pants, gan šīs direktīvas mērķi.
- 43 Proti, pirmkārt, runājot par kontekstu, kādā iekļaujas Direktīvas 2004/48 10. pants, no šīs direktīvas 4. un 5. apsvēruma izriet, ka starptautiskā mērogā visām dalībvalstīm un pašai Savienībai tās kompetences jomās ir saistošs *TRIPS* līgums, kurš citastarp ietver noteikumus par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas līdzekļiem, kas ir vienoti starptautiskā līmenī piemērojami standarti un ko piemēro visās dalībvalstīs.
- 44 Ar šo 10. pantu Savienības tiesību sistēmā ir transponēts *TRIPS* līguma 46. pants, saskaņā ar kuru tiesu iestādes var “likt, lai preces, kuras tās ir konstatējušas kā tādas, kas pārkāpj likumu, bez jebkādas kompensācijas tiktu izlietas ārpus tirdzniecības kanāliem [...]”. Tātad šis 46. pants neierobežo savu piemērošanas jomu tādējādi, ka tas attiektos tikai uz kādu konkrētu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu kategoriju. Gluži pretēji, šis pants sava ļoti vispārīgā formulējuma dēļ attiecas uz visām precēm, attiecībā uz kurām ir konstatēts, ka tās kaut kādā veidā pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības. Apstāklis, ka minētā 46. panta pēdējā teikumā ir paredzēti īpaši pienākumi attiecībā uz “viltotām preču zīmēm”, apstiprina šo analīzi.
- 45 Otrkārt, attiecībā uz Direktīvas 2004/48 mērķi Tiesa ir nospriedusi, ka tas ir panākt, lai dalībvalstis nodrošinātu efektīvu intelektuālā īpašuma aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 12. jūlijs, *L'Oréal u.c.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 131. punkts, kā arī 2019. gada 18. decembris, *IT Development*, C-666/18, EU:C:2019:1099, 39. punkts), un, kā tas izriet no šīs direktīvas 3. apsvēruma, tā ir vērsta uz intelektuālā īpašuma materiālo tiesību efektīvu piemērošanu Savienībā.
- 46 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka minētās direktīvas normu mērķis ir regulēt nevis visus ar intelektuālā īpašuma tiesībām saistītos aspektus, bet gan tikai tos, kas ir saistīti, pirmkārt, ar šo tiesību ievērošanu un, otrkārt, ar šo tiesību pārkāpumiem, paredzot efektīvus tiesību aizsardzības

līdzekļus, kuru mērķis ir novērst, pārtraukt vai atlīdzināt ikvienu intelektuālā īpašuma tiesību aizskārumpu (spriedums, 2014. gada 10. aprīlis, *ACI Adam* u.c., C-435/12, EU:C:2014:254, 61. punkts).

- 47 Direktīvas 2004/48 3. panta 2. punktā tostarp ir noteikts, ka dalībvalstu paredzētajiem pasākumiem, kārtībai un aizsardzības līdzekļiem ir jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem. Lai gan šīs direktīvas 10. apsvērumā šādā kontekstā ir norādīts uz mērķi nodrošināt intelektuālā īpašuma augstu, līdzvērtīgu un “viendabīgu” aizsardzības līmeni iekšējā tirgū, tomēr minētā direktīva, kā izriet no tās 2. panta 1. punkta, ir piemērojama, neskarot līdzekļus, kas tostarp valstu tiesību aktos ir vai var tikt paredzēti, ciktāl šie līdzekļi var būt labvēlīgāki tiesību īpašniekiem. Šajā ziņā no šīs pašas direktīvas 7. apsvēruma nepārprotami izriet, ka lietotais jēdziens “līdzeklis” ir vispārīgs un aptver pasākumus, kas ļauj panākt intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu izbeigšanu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 25. janvāris, *Stowarzyszenie Oławska Telewizja Kablowa*, C-367/15, EU:C:2017:36, 22. punkts).
- 48 Līdz ar to, kā Tiesa ir jau nospriedusi, Direktīvā 2004/48 ir noteikts minimālais standarts attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu un tā neliedz dalībvalstīm paredzēt aizsargājošākus pasākumus (spriedums, 2016. gada 9. jūnijs, *Hansson*, C-481/14, EU:C:2016:419, 36. un 40. punkts). Turpretim dalībvalstis nedrīkst paredzēt mazāk aizsargājošus pasākumus, it īpaši, ierobežojot šajā direktīvā paredzēto pasākumu piemērošanu tādējādi, ka tie attiektos tikai uz dažiem intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu veidiem. Proti, no minētās direktīvas 2. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka tas attiecas uz “visiem intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, kas paredzēti Kopienas un/vai attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos”.
- 49 No iepriekš minētā izriet, ka Direktīvas 2004/48 10. pants attiecas uz visām precēm, attiecībā uz kurām ir konstatēts, ka tās kaut kādā veidā pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, *a priori* neizslēdzot šā 10. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā korektīvā pasākuma, kas izpaužas kā preču iznīcināšana, piemērošanu noteiktu šo pārkāpumu gadījumā.
- 50 Turklāt, kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, pamatlietā aplūkotās intelektuālā īpašuma tiesības attiecas uz tiesībām, kas piešķirtas ar Eiropas Savienības preču zīmi.
- 51 Lai gan Direktīvā 2004/48 nav sniegta tās piemērošanas jomā ietilpstošo intelektuālā īpašuma tiesību definīcija, Komisijas Paziņojumā attiecībā uz Direktīvas 2004/48 2. pantu (OV 2005, L 94, 37. lpp.) ir precizēts, ka šīs iestādes ieskatā preču zīmju tiesības ir minēto tiesību vidū. Tāpat no 2011. gada 12. jūlija sprieduma *L’Oréal* u.c. (C-324/09, EU:C:2011:474) izriet, ka Eiropas Savienības preču zīme ietilpst jēdzienā “intelektuālais īpašums” Direktīvas 2004/48 izpratnē.
- 52 Tiesības, kas ar Eiropas Savienības preču zīmi piešķirtas tās īpašniekam, ir minētas Regulas Nr. 207/2009 9. pantā.
- 53 It īpaši saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu šis īpašnieks var aizliegt piestiprināt šo preču zīmi precēm vai to iepakojumam un šīs regulas 9. panta 3. punkta b) un c) apakšpunkts tam būtībā ļauj aizliegt tirgot preces ar minēto preču zīmi.
- 54 Līdz ar to, tā kā – šā sprieduma 41. punktā izklāstīto iemeslu dēļ – kompetentajām valsts tiesu iestādēm katrā atsevišķā gadījumā ir jānosaka, kurš no Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punktā paredzētajiem pasākumiem var tikt piemērots saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, nevar tikt uzskatīts, ka ar šā 10. panta 1. punkta c) apakšpunktu paredzētais korektīvais pasākums, kas izpaužas kā preču iznīcināšana, būtu piemērojams tikai ar Regulas

Nr. 207/2009 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu piešķirto tiesību pārkāpuma gadījumā un ka tā piemērošana būtu izslēgta šīs regulas 9. panta 3. punkta b) vai c) apakšpunktā piešķirto tiesību pārkāpuma gadījumā.

- 55 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību normas interpretācija, saskaņā ar kuru aizsardzības pasākums, kas izpaužas kā preču iznīcināšana, nevar tikt piemērots precēm, kuras ir ražotas un kurām Eiropas Savienības preču zīme ir tikusi piestiprināta ar tās īpašnieka piekrišanu, bet kuras ir laistas EEZ tirgū bez viņa piekrišanas.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 56 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 10. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam ir pretrunā tāda valsts tiesību normas interpretācija, saskaņā ar kuru aizsardzības pasākums, kas izpaužas kā preču iznīcināšana, nevar tikt piemērots precēm, kuras ir ražotas un kurām Eiropas Savienības preču zīme ir tikusi piestiprināta ar tās īpašnieka piekrišanu, bet kuras ir laistas Eiropas Ekonomikas zonas tirgū bez viņa piekrišanas.

[Paraksti]